

[S. Rasmussen.]

munalbestyrelsen enstemmigt havde vedtaget det, vilde medføre Fare for en uensartet Behandling af Sagerne. Det tror jeg slet ikke vilde være Tilfældet, og da Kommunalbestyrelsen jo dog er det Led, som kender Forholdene bedst, vilde jeg sætte Pris paa, om en saadan Bestemmelse blev indført. Jeg venter ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister vil give os en Udtalelse om hans Stilling til dette Spørgsmaal.

Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Jeppesen (Drusebjerg): Der er ingen Tvivl om, at Loven om Grundforbedring har virket efter sin Hensigt, men det er lige saa sikkert, at der endnu er store Arealer i Landet, som trænger til Grundforbedring, hvorfor det ogsaa vil være rimeligt og rigtigt at føre denne Lovgivning videre, saaledes som det her er foreslaaet. De Ændringer, der er foretaget i det andet høje Ting, ikke mindst Ændringen i § 1, hvorefter der er Mulighed for, at arbejdsløse kan blive beskæftiget der, hvor Lovens Gennemførelse frembyder Arbejdsmuligheder, betragter jeg som en stor Fordel, og alt i alt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire Ordførere for Tilslutningen til Lovforslaget. Til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) — jeg tror for øvrigt, Ordføreren for det konservative Folkeparti var inde paa det samme Spørgsmaal — skal jeg bemærke, at Bestemmelsen angaaende Antagelse af arbejdsløse til Grundforbedringsarbejder naturligvis maa forstaaes saaledes, som der udtrykkelig staar i § 1, 3die Stykke:

„Ved Antagelse til Arbejdet skal fortrinsvis komme i Betragtning Familieforsørgere og saadanne, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed.“

Det vil sige, at disse to Grupper maa være sidestillede: Familieforsørgere, selv om de ikke er forsikrede, og de, der har forsikret sig mod Arbejdsløshed. Det er dem, der fortrinsvis skal komme i Betragtning ved dette Arbejde.

Hvad § 5 angaar, kan jeg ikke finde det rigtigt, at der indføres den Bestemmelse, at hvis et Sogneraad enstemmigt har indstillet, at der gives Afdragsfrihed indtil 5 Aar, skal Ministeriet bøje sig, selv om det af saglige Grunde mener, det er urigtigt. Det plejer jo dog at være

saaledes, at naar der er to Parter om at betale — og det er der jo her, de staar hver inde for Halvdelen —, saa maa ogsaa begge Parter være med til at bestemme, hvor langt man skal ud i Risiko. Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det er ikke nogen særlig god Motivering, det ærede Medlem anvender, naar han siger, at for det første har Sogneraadet bedre Kendskab til den paagældende — det skal jeg ikke indvende noget imod —, men dernæst har Sogneraadet ogsaa den største Sagkundskab i de enkelte Tilfælde. Med al Respekt for Sogneraadene kan man dog ikke hævde, at de er valgt fortrinsvis med det for Øje at være særlig sagkyndige med Hensyn til Grundforbedringsarbejder, og det, der er Tale om, naar man vil bedømme de enkelte Tilfælde, er, i hvor høj Grad det sagligt er berettiget at bevilge den længere Afdragstid til de forskellige Arbejder. Virkningen vil være af vidt forskellig Varighed, efter som det drejer sig f. Eks. om Merglings- og Kalkningsarbejder eller om Dræningsarbejder, og dette er Hedeselskabet og Grundforbedringskonsulenterne mere sagkyndige til at bedømme end baade Sogneraadene og Ministeriet. Derfor maa jeg af saglige Grunde mene, at det ikke er rigtigt at overlade Spørgsmaalet udelukkende til Sogneraadene, saaledes at den anden Part ikke faar Lov til at bedømme Spørgsmaalet lige saa vel som Sogneraadet. Jeg erkender, at man i disse Tider, ogsaa af Hensyn til Lovens Formaal i Retning af at skaffe Arbejde, naturligvis maa søge at gøre Afdragstiden saa lang som mulig for at faa Arbejde i Gang, men at udelukke Ministeriet fra at være medbestemmende forekommer mig ikke at være rigtigt.

Stegger Nielsen: Jeg takker Landbrugsministeren for hans Svar paa det første Spørgsmaal, jeg stillede. Den højtærede Minister bekræftede herved, at den Opfattelse, jeg havde af § 1, sidste Stykke, var rigtig: Familieforsørgere er ligestillede med forsikrede ved Antagelse til de paagældende Arbejders Udførelse. Det forekom mig, at man i de tre sidste Linier i samme Stykke kunde spore et vist Modsætningsforhold overfor denne Opfattelse, men jeg forstaaer altsaa, at et saadant Modsætningsforhold ikke er til Stede, og det er jeg meget tilfreds med; Bestemmelsen skal forstaaes saaledes, som mit Parti ønsker det.

Om det sidste Spørgsmaal, den forlængede Afdragstid, vil jeg gerne sige, at det kan være meget rigtigt, at Sogneraadene ikke er sagkyndige, ikke er valgt